

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 9 września 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof – Austria) – XY

(Sprawa C-18/20) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Kontrole graniczne, azyl i imigracja – Polityka azylowa – Wspólne procedury udzielania i cofania ochrony międzynarodowej – Dyrektywa 2013/32/UE – Artykuł 40 – Kolejny wniosek – Nowe elementy lub ustalenia – Pojęcie – Okoliczności istniejące już przed ostatecznym zakończeniem postępowania mającego za przedmiot wcześniejszy wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej – Zasada powagi rzeczy osądzonej – Wina wnioskodawcy]

(2021/C 462/12)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: XY

przy udziale: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Sentencja

- 1) Artykuł 40 ust. 2 i 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej należy interpretować w ten sposób, że pojęcie „nowych elementów lub ustaleń”, które „zaistniały lub zostały przedstawione przez wnioskodawcę” w rozumieniu tego przepisu, obejmuje elementy lub ustalenia, które wystąpiły po ostatecznym zakończeniu postępowania, którego przedmiotem był wcześniejszy wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, a także elementy lub ustalenia, które istniały już przed zakończeniem postępowania, lecz wnioskodawca na nie się nie powołał.
- 2) Artykuł 40 ust. 3 dyrektywy 2013/32 należy interpretować w ten sposób, że rozpatrzenie co do istoty kolejnego wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej może zostać przeprowadzone w ramach wznowienia postępowania, którego przedmiotem był pierwszy wniosek, o ile przepisy mające zastosowanie do wznowienia postępowania są zgodne z rozdziałem II dyrektywy 2013/32, a złożenie tego wniosku nie jest uzależnione od przestrzegania terminów zawitych.
- 3) Artykuł 40 ust. 4 dyrektywy 2013/32 należy interpretować w ten sposób, że nie pozwala on państwu członkowskiemu, które nie przyjęło szczególnych aktów dokonujących transpozycji tego przepisu, odmówić na podstawie ogólnych przepisów krajowego postępowania administracyjnego zbadania co do istoty kolejnego wniosku, jeżeli nowe elementy lub ustalenia powołane na poparcie tego wniosku istniały w trakcie postępowania, którego przedmiotem był wcześniejszy wniosek, i z winy leżącej po stronie wnioskodawcy nie zostały przedstawione w ramach tego postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 161 z 11.5.2020.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 2 września 2021 r. – Komisja Europejska / Królestwo Szwecji

(Sprawa C-22/20) ⁽¹⁾

[Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Dyrektywa 91/271/EWG – Artykuły 4, 5, 10 i 15 – Oczyszczanie ścieków komunalnych – Wtórne lub inne równie skuteczne oczyszczanie ścieków komunalnych pochodzących z aglomeracji o określonej wielkości – Bardziej rygorystyczne oczyszczanie ścieków na obszarach wrażliwych – Artykuł 4 ust. 3 TUE – Weryfikacja danych przekazanych przez państwa członkowskie – Obowiązek lojalnej współpracy]

(2021/C 462/13)

Język postępowania: szwedzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: E. Manhaeve, C. Hermes, K. Simonsson i E. Ljung Rasmussen, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Szwecji (przedstawiciele: O. Simonsson, R. Shahsavan Eriksson, C. Meyer-Seitz, M. Salborn Hodgson, H. Shev i H. Eklinder, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Królestwo Szwecji uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na podstawie art. 4 dyrektywy Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych, zmienionej rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1137/2008 z dnia 22 października 2008 r., w związku z art. 10 dyrektywy 91/271, zmienionej rozporządzeniem nr 1137/2008, ponieważ nie zapewniło, aby ścieki komunalne z aglomeracji Lycksele, Malå i Pajala były poddane przed odprowadzeniem wtórnemu lub innemu równie skutecznemu oczyszczaniu; oraz

Królestwo Szwecji uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na podstawie art. 4 ust. 3 TUE, ponieważ w postępowaniu poprzedzającym wniesienie skargi nie przekazało Komisji Europejskiej informacji, których potrzebowała ona do oceny, czy oczyszczalnie ścieków aglomeracji Habo i Töreboda spełniają wymogi dyrektywy 91/271, zmienionej rozporządzeniem nr 1137/2008.

- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Komisja Europejska i Królestwo Szwecji pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 87 z 16.3.2020.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 9 września 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Ravensburg – Niemcy) – UK/ Volkswagen Bank GmbH (C-33/20), RT, SV, BC/ Volkswagen Bank GmbH, Skoda Bank, oddział Volkswagen Bank GmbH (C-155/20), JL, DT/ BMW Bank GmbH, Volkswagen Bank GmbH (C-187/20)

(Sprawy połączone C-33/20, C-155/20 i C-187/20) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Ochrona konsumentów – Dyrektywa 2008/48/WE – Kredyt konsumentki – Artykuł 10 ust. 2 – Informacje, jaki muszą znajdować się w umowie – Obowiązek wskazania rodzaju kredytu, czasu trwania umowy o kredyt, stopy odsetek za opóźnienie oraz mechanizmu dostosowania stopy odsetek za opóźnienie mającego zastosowanie w chwili zawarcia umowy o kredyt – Zmiana stopy odsetek za opóźnienie uzależniona od zmiany stopy podstawowej określonej przez bank centralny państwa członkowskiego – Rekompensata należna w wypadku przedterminowej spłaty kredytu – Obowiązek wskazania sposobu obliczania zmiany stopy odsetek za opóźnienie i rekompensaty – Brak obowiązku wskazania możliwości wypowiedzenia umowy o kredyt, które zostały przewidziane w uregulowaniach krajowych, lecz nie zostały przewidziane w dyrektywie 2008/48 – Artykuł 14 ust. 1 – Wykonanie przez konsumenta prawa do odstąpienia z uwagi na brak obowiązkowej informacji, o której mowa w art. 10 ust. 2 – Zakaz podniesienia przez kredytodawcę zarzutu utraty prawa lub nadużycia prawa]

(2021/C 462/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Ravensburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: UK (C-33/20), RT, SV, BC (C-155/20), JL, DT (C-187/20)

Strona pozwana: Volkswagen Bank GmbH (C-33/20), Volkswagen Bank GmbH, Skoda Bank, oddział Volkswagen Bank GmbH (C-155/20), BMW Bank GmbH, Volkswagen Bank GmbH (C-187/20)